

[Socialministeren.]

— og det er jo mange —, aldrig set noget til, at Arbejdsgiverne til at begynde med har stillet sig forstaaende over for noget, om hvilket de dog senere, naar det var praktiseret, maatte erkende, at det i Virkeligheden var det rigtige, der var blevet gennemført.

Det er blevet hævdet her, at for Slagterivirksomhedernes og for Købmandsraadet's Medlemmers Vedkommende er det ikke alene vanskeligt, men praktisk talt umuligt at gennemføre en Lov som denne. Det er Toner, som man, hvis man vil gaa rundt og spørge alle de enkelte Virksomheder i Landet, vil faa at høre ogsaa derfra. Jeg erkender, at disse Toner gør ikke saa forfærdelig meget Indtryk paa mig. Jeg har saa mange Gange maattet høre paa Paastanden om, at det var ganske umuligt at imødekomme Arbejdernes Krav, fordi det vilde virke aldeles ødelæggende, organisationsmæssigt og økonomisk, for Virksomheden, og naar man saa har faaet det gennemført, har det alligevel altid vist sig, at det meget vel kunde lade sig gøre uden Skade.

Vi har her i København en meget stor Virksomhed, der fuldkommen fanatisk har modarbejdet Arbejdernes Ønske om at faa Lov til at afspadsere Overarbejdet. Til Trods for at man fra Arbejdernes Side har stillet Virksomheden alle mulige imødekommende Forslag med Hensyn til at samle Tiden sammen, forhandle om Tidspunkterne o. s. v., for at det ikke skulde genere Virksomheden, var det vel egentlig kun Virksomhedens Sammenbrud af ganske andre Aarsager, der gjorde, at vi ikke fik en Kendelse ved den faste Voldgiftsret om, hvorvidt det var lovligt af Arbejderne, saa langt de kunde gøre det ad Frivillighedens Vej, at søge Afspadseringen af Overarbejde gennemført. Mig bekendt gaar det nu efter det af andre Aarsager fremkaldte Sammenbrud ganske udmærket med Afspadsring; den generer ikke Virksomheden. Og den samme Modstand imod Afspadsring har jo været kendt mange andre Steder, men Fag efter Fag er gaaet ind for det og har været i Stand til at faa deres Arbejdsgivere til, med større eller mindre Villighed til at begynde med, at gaa ind paa Systemet med Afspadsring af Overarbejde, og dette virker da ogsaa, hvor det er gennemført, efter sin Hensigt. Jeg skal her blot pege paa Bryggeriindustriens Arbejdere, der har faaet gennemført en saadan Ordning ganske konsekvent; jeg kan ogsaa pege paa, at efter en Beslutning derom i Arbejdernes Fællesorgani-

sation i København har samtlige Fagorganisationer under Københavns Kommune ved Forhandling med Kommunen faaet gennemført en tilsvarende Ordning med Afspadsring.

Den Omstændighed, at der paa et Møde fremsættes Paastande, som ikke straks imødegaaes, fordi der ikke er nogen til Stede, der paa rigtig og paa ansvarlig Maade er i Stand til at imødegaa dem, behøver ikke at betyde, at en saadan fremsat Paastand er rigtig, og i alt Fald skal man altid høre Forklaringen, førend man tager Stilling til det, der er blevet paastaet.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard spurgte om, hvor meget Nedsættelsen af Arbejdstiden ved offentlige Arbejder i Henhold til den i Fjor vedtagne Lov har betydet. Dette Spørgsmaal er jeg i dette Øjeblik ude af Stand til at besvare, da jeg ikke paa Forhaand har vidst, at det vilde blive rejst, og jeg er jo ogsaa forholdsvis ny i Embedet. Men det vil man i øvrigt kunne faa Oplysning om i Udvalget. Det samme gælder Spørgsmaalet om, hvad Loven om Tilskud til Merbeskæftigelse har betydet. Dér ved jeg dog noget om, at denne Lov ikke har faaet nogen Betydning paa Trods af, at der fra Ministeriet er skrevet ud til alle de Organisationer, Industriraadet, Grosserer-Societetet, alle de Erhvervsorganisationer, der efter Lovens Vedtagelse har haft en virkelig Pligt til at medvirke til, at den kunde faa Betydning, og som jo i Virkeligheden er de eneste, der er i Stand til for Alvor at hjælpe med til at faa de af Rigsdagen gennemførte Love paa dette Omraade ført ud i Livet. Om det er med Hensigt, man fra den Side ikke har gjort noget, for at der ikke skulde blive noget ud af Loven, det kan jeg ikke vide, men selv om det viser sig, at der ikke er kommet noget Resultat af Lovgivningen, maa man ikke derfor uden videre gaa ud fra, at det er Lovens Skyld; det kan i alt Fald ikke være Rigsdagens Skyld, der har vedtaget Loven. Jeg tør ikke allerede nu udtale mig bestemt om det, men naar jeg er færdig med de Undersøgelser, der naturligvis skal foretages om Aarsagerne til, at der overhovedet ikke er blevet noget ud af denne Lov, saa vil man maaske naa til det Resultat, at det er af Mangel paa god Vilje fra deres Side, af hvem Rigsdagen skulde kunne vente Støtte til Gennemførelse af den her vedtagne Lovgivning.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, hvem jeg i øvrigt takker for hans Tilsagn om virkelig saglig Medvirken til Arbejdet paa Loven i det Udvalg, der skal nedsættes — idet jeg forudsætter, at